

بسم الله الرحمن الرحيم
السلام عليك يا صاحب الزمان ادرکنا

□ نمایش: راز بزرگ علم‌ها

مدت: حدود ۲۰ دقیقه

مناسبت: میلاد امام باقر علیه‌السلام

مخاطب: بچه‌های ۷ تا ۹ سال

موضوع: همه‌ی دانش‌ها به سرچشمه‌ای الهی می‌رسند
شخصیت‌ها:

1. راوی (یا مجری)

2. جابر بن حیان – شاگرد امام باقر، دانشمند مسلمان

3. نیوتون

4. ماری کوری

5. انیشتین

6. گالیله

□ صحنه ۱ – آغاز

(نور روشن، صدای موسیقی علمی کودکان، راوی وسط صحنه)

□ راوی:

بچه‌ها!! امروز جشن تولد امام باقر علیه‌السلامه!

ایشون امام دانایی و علم بودن.

یکی از شاگردهای باهوش ایشون، جابر بن حیان!

یه دانشمند واقعی که خیلی از چیزهایی که امروز دانشمندا می‌دونن، اون موقع فهمیده بود!

امشب چند دانشمند معروف دنیا اومدن تا با جابر صحبت کنن و ازش راز علم‌ها رو
بپرسن...

(نور روی جابر می‌افتد؛ لباس ساده، در دستش طومار و بطری‌های رنگی)

□ ♂ جابر:

سلام بر همه‌ی جویندگان دانش! خوش اومدید به کارگاه علم و فکر.
امشب با هم می‌فهمیم علم واقعی از کجا شروع می‌شه...

□ صحنه ۲ – ورود گالیله

(با تلسکوپ دست‌ساز وارد می‌شود)

□ گالیله:

سلام استاد جابر! من گالیله‌ام، با تلسکوپم ستاره‌ها رو نگاه می‌کنم.
فهمیدم زمین می‌چرخه و پر از سیاره‌ست!

□ ♂ جابر:

آفرین، گالیله! آسمان پر از راز است.
اما بگو ببینم، این قانون‌ها را چه کسی گذاشت تا ستاره‌ها از مسیرشان بیرون نروند؟

□ گالیله:

(مکث می‌کند) لابد... خالق آسمان‌ها؟

□ ♂ جابر:

درست گفتی. امام، امام باقر علیه‌السلام می‌فرمود:
هر چه در آسمان است، نشانه‌ای از خداست.
وقتی به آسمان نگاه می‌کنی، در واقع داری کتاب خدا را می‌خوانی!

(گالیله لبخند می‌زند و کنار می‌نشیند.)

□ صحنه ۳ – ورود نیوتون

(با سیب در دست وارد می‌شود)

□ نیوتون:

سلام استاد جابر! یه روز یه سیب از درخت افتاد و من فکر کردم چرا؟
بعد فهمیدم نیرویی هست که همه چیز رو به زمین می‌کشه: جاذبه!

□ ♂ جابر:

چه فکر قشنگی، نیوتون!
اما می‌دونی اون نیروی پنهان رو چه کسی در دل زمین گذاشت؟

□ نیوتون:

نه...

□ ♂ جابر:

خدا. او زمین را نگه داشت تا ما زندگی کنیم.
امام می‌فرمود: علم یعنی دیدن نشانه‌های خدا در کارها.
حتی افتادن یک سیب، یعنی خدا دارد ما را یاد خودش می‌اندازد!
(نیوتون با احترام سر خم می‌کند و کنار گالیه می‌نشیند.)

□ صحنه ۴ – ورود ماری کوری

(با شیشه‌های رنگی و روپوش آزمایشگاه وارد می‌شود)

□ ماری کوری:

سلام استاد جابر! من ماری کوری‌ام. درون سنگ‌ها انرژی پنهانی پیدا کردم که بهش
می‌گن «رادیواکتیو».
علم من با نور و انرژی سر و کار داره!

□ ♂ جابر:

خیلی جالب، ماری! من هم زمانی درباره‌ی نور و مواد مطالعه کردم.
ولی یادت باشه، نور فقط در شیشه نیست، در دل‌های پاک هم می‌درخشه.
امام باقر علیه‌السلام می‌فرمود: «علم، نوری است که خدا در دل‌ها می‌تاباند.»

(ماری لبخند می‌زند و می‌گوید)

□ ماری:

چه جمله‌ی زیبایی... پس علم فقط آزمایش نیست، نوره!
(کنار بقیه می‌نشیند.)

□ صحنه ۵ – ورود انیشتین

(با تخته‌ای در دست که رویش نوشته: $E=mc^2$)

□ انیشتین:

سلام استاد جابر! من فهمیدم انرژی و ماده یکی‌ان!
هر چیزی که می‌بینیم، از انرژی ساخته شده.
همه‌ی جهان قانون‌مند!

□ ♂ جابر:

درست گفتی، انیشتین. نظم جهان از حکمت خداست.
اما بدون عدالت، علم می‌تونه خطرناک بشه.
امام باقر علیه‌السلام می‌فرمود:
«علمی که به مردم نفع نرساند، نوری ندارد.»

□ انیشتین:

(فکر می‌کند) پس علم باید برای خوبی استفاده بشه، نه برای جنگ و آسیب...

□ ♂ جابر:

آفرین! وقتی علم با ایمان همراه بشه، زمین پر از نور می‌شه.

□ صحنه ۶ – جمع‌بندی و پایان

(نور روی جابر متمرکز می‌شود. همه‌ی دانشمندان در نیم‌دایره کنار او نشسته‌اند. موسیقی آرام علمی در پس‌زمینه پخش می‌شود.)

□ ♂ جابر:

دوستان عزیز من!
شما هرکدومتون در یکی از اتاق‌های علم رو باز کردید...
گالیه آسمون رو شناخت،
نیوتون راز افتادن سیب رو،

ماری کوری نور پنهون توی سنگ‌ها رو،
و انیشتین قانون‌های انرژی رو...

ولی بدونید — و اینو از ته دلم می‌گم —
همه‌ی این علم‌ها، قطره‌ایه از دریایی که امام من، امام باقر علیه‌السلام، داره.
(دانشمندان با تعجب و احترام گوش می‌دهند.)

□ ♂ جابر (ادامه می‌دهد):

من شاگرد کوچیکی از اون دریای بزرگم.
امام باقر علیه‌السلام شکافنده‌ی علم‌ها بود،
یعنی هر علمی که خدا در جهان آفریده،
در دل و زبان ایشان روشن بود؛
از علم آسمان و زمین،
تا علم دل و روح انسان.

□ انیشتین:

(با احترام) پس همه‌ی ما، حتی بعد از قرن‌ها، هنوز شاگرد امام باقر هستیم...

□ ماری کوری:

چه زیبا گفتی استاد جابر.
علم بدون ایمان، مثل نور بدون خورشیده!

□ نیوتون:

و جاذبه‌ی علم، همین عشقیه که دل آدمو می‌کشه سمت حقیقت.

□ گالیله:

من همیشه فکر می‌کردم ستاره‌ها بالاترینن،
اما حالا می‌فهمم، بالاتر از ستاره‌ها، نوریه که در دل امام‌ها می‌درخشه.

□ ♂ جابر:

آفرین بر شما!
پس بیایید با هم بگیم:

□ همه با هم (دسته‌جمعی):

علم، هدیه‌ی خداست،
و امام باقر علیه‌السلام، چراغ بزرگ علم‌هاست!